

Erasmus i Milano HT '07

Politecnico di Milano, Italien
HT 2007

Det började den 1 augusti 2007. Jag anlände till flygplatsen Ciampino strax utanför Rom och skulle försöka ta mig till den lilla staden Perugia, belägen i Italiens mitt, för en kurs i italienska. Jag hade som vanligt inte gjort några rigorösa förberedelser men hade i alla fall bokat ett hotell för den första natten i Perugia. Jag visste också att man kunde ta sig dit med ett tåg från Termini, centralstationen i Rom. Problemen började dock direkt på flygplatsen. När jag kom fram till biljettluckan för shuttle-bussen och frågade damen som satt där om hon pratade engelska - min italienska vid det laget var allt ifrån duglig - svarade hon så klart nej (vilket jag nu insett är standardsvaret på den frågan). Hur som helst lyckades jag förklara att jag ville ha en biljett till Termini varpå hon dock svarar (tror jag) att det är billigare att ta den vanliga bussen, gå av vid någon hållplats och sedan ta tunnelbanan. Jag försökte förklara att jag kunde tänka mig att betala sex euro för shuttle-bussen istället, men det brast någonstans i kommunikationen och jag fick finna mig i att inte få någon biljett. Så jag gick ut från stationen och började leta efter busshållplatser. Jag hittade tre. Eftersom jag inte visst vart jag skulle gå av eller vilken buss jag skulle ta över huvud taget så bestämde jag mig för att börja integrera mig med den italienska befolkningen redan på en gång. Jag siktade in mig på en kille i min egen ålder, då jag tänkte att han borde kunna engelska. Det stämde inte riktigt, men efter lite språkligt joxande framgick det i alla fall att han också skulle till Termini, och här visade sig den stora skillnaden mellan den italienska och den svenska mentaliteten. Istället för att bara förklara för mig hur jag skulle göra och sedan säga hej då, så fortsatte vi att prata och han hjälpte mig hela vägen fram. Det vill säga, ända fram till att visa mig hur biljettautomaterna på centralstationen fungerade, köpa mig en kaffe i tågstationens café och göra mig sällskap tills mitt tåg avgick. Det kallar jag service!

Innan Milano

Den första månaden spenderade jag i Perugia. Det är en väldigt gammal och vacker liten stad, med runt 160 tusen invånare. Perugia är huvudstaden i landskapet Umbria, vilket ligger ungefär så mitt i Italien man kan komma. Landskapet är bergigt och staden är byggt på en stor kulle, med centrum på toppen (vilket de flesta städer i trakten är, då det skulle vara lättare att försvara sig i krigstider). Detta innebär att det är ganska branta backar man får gå i om man bor lite utanför stadskärnan, men det kompenseras ordentligt av att utsikten över det umbriska landskapet är något helt fantastiskt.

I Perugia studerade jag italienska på l'Università per stranieri. Det var en EILC kurs (Erasmus Intensive Language Course) som jag hittade med hjälp av min studievägledare på KTH. Jag nämnde tidigare att min italienska var oduglig när jag anlände. Det betyder inte att språket var helt främmande, jag hade faktiskt läst de två kurser som KTH erbjuder innan avresan, men det räckte inte alls. Detta till största del eftersom det mest är grammatik man lär sig på dessa kurser och för att lära sig ett språk måste man tala det kontinuerligt, vilket var svårt att göra i Sverige. Men det var inte alls bortkastat utan gav mig en bra grund, och med facit i hand kan jag säga att språket utvecklades mycket snabbare för mig än för de som inte hade tagit några förberedande kurser.

Det sägs att l'università per stranieri ska vara ett av de bättre när det gäller att lära ut italienska, vilket kanske kan stämma, men det är inte därför man bör välja just Perugia. Visst vill man lära sig språket, men framför allt är det ju för att bryta vardagen, nya upplevelser och lära känna nya människor man åker iväg, och Perugia ger dig verkligen den möjligheten. Nu när jag tänker tillbaka på min tid i Italien måste jag säga att tiden i Perugia var bland den bästa tiden jag hade. Vädret var underbart och stämningen bland studenterna var på topp. Så även om jag inte lärde mig språket så bra som jag hade hoppats på fick jag många nya vänner som jag fortfarande håller kontakten med.

När månaden i Perugia tog slut begav jag mig norrut för ytterligare en språkkurs. Den här gången var den en tvåveckors-kurs i Como som Politecnico di Milano höll i. Como är en liten stad som ligger i alpmiljö vid gränsen till Schweiz. Den är känd för sin sjö - lago di Como - som ligger inskjuten mellan bergen och bildar

ett fantastiskt landskap. Staden är tillflyktsort för befolkningen i storstäderna och är full med turister under sommarmånaderna.

Det bästa med den här kursen var att de flesta som gick den också skulle studera på Politecnico, så jag fick på så sätt vänner i Milano redan innan jag kommit dit. Tyvärr fanns det i stort sett inget nattliv, så det få barer som fanns blev välbesökta. Men i stort sett var det helt klart en positiv upplevelse och jag umgicks mycket med de personer jag lärde känna i Como under resten av min vistelse i Italien.

Tips: Om du kan, åk till båda. Om du måste välja, åk till Perugia!

Milano

Efter att ha varit i småstäder i nästa två månader såg jag väldigt mycket fram emot att komma till en storstad.

Bostad

Det första man måste brottas med när man kommer till Milano som utbytesstudent är bostadssituationen. Det är inte helt enkelt att hitta en bostad och det kostar en hel del. Det finns i stort sett två alternativ att välja mellan; inneboende i dubbelrum eller ett singelrum eller studenthem. Vad studenthem beträffar är "Daniels Palace" populärast och många hamnar där. Dock behöver man söka i god tid (gärna från Sverige) och långt i från alla får plats. Så för att hitta en lägenhet får man leta annonser. Det billigaste alternativet är att dela ett rum i en lägenhet, det kostar mellan 250 och 350 euro i månaden. Vill man ha ett singelrum får man vara beredd att betala upp mot 600 euro. Utanför universiteten sätter folk upp lappar som lyder "in affitto" - uthyres. Är man ute efter ett singelrum ska man helst vara tjej och stanna i ett år. Om man däremot är kille och bara stannar en termin blir det genast lite krångligare. Skolan har ett kontor för utbytesstudenter¹ som kan hjälpa till med att ringa runt på annonser, men till största del måste man göra jobbet själv. Det finns även några internetsiter² som inriktar sig på bostadsannonser. Det tar runt två veckor för att hitta något, men alla lyckas till slut. Själv hade jag nog mest otur av de jag umgicks med. Jag var tvungen att åka hem till Sverige en sväng innan skolan började, så jag missade en veckas värdefull lägenhetsjakt och valde slutligen att ta ett rum hos en kille som inte kändes helt hundra. Det skulle jag inte ha gjort, för det fungerade inte alls och efter en månad bestämde vi att det var bäst om jag flyttade ut. Nu blev situationen ännu jobbigare eftersom jag bara hade 5 månader kvar i staden, men efter att ha sovit hos en kompis i två veckor hittade jag till slut ett rum.

Tips: Var ute i god tid och se till att du väljer en lägenhet där du *inte* bor tillsammans med ägaren!

Skolan

Det andra man måste brottas med är byråkratin - det är dags att skriva in sig i skolan. Italien är välkänt för sin krångliga byråkrati och det stämmer ganska väl. Men om man bara har lite tålamod och kan lägga på sig en "det-löser-sig"-mentalitet så går det bra. När man väl lyckats bli inskriven är det dags att välja kurser. Det gör man genom att leta igenom skolan webbplats eller någon kurskatalog, går till föreläsaren och ber honom skriva under ett papper och sedan skickar in sin studieplan i skolan system. Det kan verka som att man har god tid på sig att göra detta då man inte behöver ha valt något förrän i mitten av november (skolan börjar 1 oktober), men det kan vara en bra idé att gå kursen från början ändå (ibland säger faktiskt föreläsarna något intressant tidigt i en kurs).

¹ ESN - <http://www.esn.polimi.it>

² EasyStanza - <http://www.easystanza.it>, Seconda mano - <http://www.secondamano.it>, Kijiji - <http://www.kijiji.it> är några av dom

Kurserna består av föreläsningar på runt 3 timmar, två gånger i veckan, ibland med en paus. Det är väldigt sällsynt med övningar och liknande, vilket inbjuder till plugga-bara-inför-tenta-taktiken. Tentorna består ofta av både en skriftlig och en muntlig del, där den skriftliga delen är ganska kort (en till två timmar) och fokuserar på praktiska detaljer, medan den muntliga är mer allmän. I övrigt är det bara att köra på som vanligt. Dock är nästan alla kurser på italienska. Men alla föreläsare pratar engelska och vad beträffar språket så löser det sig oftast (beroende på hur hjälpsam föreläsaren är) och man kan bli hänvisad till engelsk litteratur samt få hålla föredrag och skriva tentor på engelska.

Tips: Välj kurser i god tid och se till att gå på föreläsningarna.

Mat

“Mmm, foood”, som Homer säger. Mycket pasta och pizza blev det. Till frukost äter italienarna gärna en croissant med en cappuccino eller en caffè på en bar i närheten. Med caffè menas förstås espresso, en kaffe enligt svenskt standard kallas för caffè americano. Som en svensk frukostälskare var det ganska svårt att anpassa sig till denna sed, men som tur var fanns det även panini (smörgåsar) i alla dess former att tillgå i barerna. Dessa panini är favoritlunchen för studenter eftersom de är billiga (kostar sällan över 3 euro), matiga och inte minst goda. Man kan ofta specialbeställa dem med sina favoritingredienser (un panino caldo con prosciutto, pomodoro, mozzarella e salsa rossa är en favorit). När man tröttnat på panini kan man ta sig till en lunchrestaurang och äta en tvårätters. Då med någon form av pasta eller risotto som primo piatto och en bit kött eller fisk som secondo piatto. Eller varför inte bara en pizza.

Är ni ett gäng studenter och ska äta middag i Milano? Ta en aperitivo! Aperitivo är ett fint koncept som nästan varje bar kör med i Milano. Det går ut på att man betalar för en drink och sedan får äta hur mycket man vill ur en buffé. Dessa bufféer varierar i kvalitet, men när man hittat guldgrubben kan man få en riktigt kanonmåltid för mellan 5 och 8 euro. Det är också ett väldigt trevligt och socialt sätt att börja kvällen med då det är lätt att stanna kvar på baren efteråt och ta några drinkar innan man går ut och ska göra stan.

Tips: Aperitivo! Gärna i stadsdelen Navigli.

Uteliv

Då en utekväll ofta börjar på en aperitivobar, är det sällan där den slutar. Som Erasmus-student var det inga problem att hitta till klubbar då det fanns två föreningar som ordnade aktiviteter för utbytesstudenter, bland annat klubbkvällar där man kom in för rabatterat pris och fick billigare drinkar. Vi hade två olika alternativ varje kväll, förutom söndagar och måndagar, på tydligen rätt “hippa” ställen. Gillar du rally hits och inte har allt för höga krav på dj'n är det helt rätt för dig.

Efter ett tag ville man dock försöka hitta något nytt men oavsett hur man än försökte hamnade man nästan alltid på någon av dessa klubbar runt midnatt. Även om man inte helt höll med vad beträffar musiken så var det rätt kul.

Tips: För barer - Navigli, för klubbar - hör med ESN³ eller ESEG⁴. Plocka även upp en kopia av den lilla guideboken Zero för att ta reda på vad som händer i staden (finns på de flesta barer).

Fotboll

För oss som tycker om fotboll är Milano lysande. Röda linjen till Lotto, 10 minuters promenad och sedan uppenbarar sig San Siro! Biljetter finns från 11 euro till de flesta matcher, men för att sitta bra får man betala mellan 20 och 40 euro. Man köper dem antingen direkt på stadion, i fan-shops eller på banker (Banca Intesa för AC Milan och Banca Popolare di Milano för Inter).

³ Erasmus student network - <http://www.esnmilano.it>

⁴ Erasmus and exchange student network - <http://www.eseg.it>

Det är svårt att beskriva hur det är att vara på en match så jag nöjer mig med att säga att om du är åker till Milano så måste du i alla fall titta på en match, oavsett om du gillar fotboll eller inte!

Tips: Va ute i god tid för champions league-matcher och ta med pass (eller körkort) till biljettluckan!

Resa

Res! Det är jätteenkelt att ta sig runt i Italien med tåg. Och det är ganska billigt. Så om du vill se Rom, Florens eller Venedig - ta en weekend och åk dit! Det är klart värt det och en av de saker man kommer ihåg när man kommer hem. Självt reste jag mest runt i början av terminen, eftersom vädret var bäst då, men vintern erbjuder ju skidåkning i alperna som man kan nå på runt två timmars buss- eller bilresa, vilket inte är fy skam.

Slutkläm

Det här Erasmushalvåret har varit en väldigt rolig och intressant upplevelse. Egentligen tror jag inte att det spelar så stor roll vart man åker, det som spelar roll är att man åker själv (viktigt) och träffar nytt folk. Sedan är det ju positivt om man är intresserad av kulturen, språket, studierna eller vad det nu kan vara. Vad beträffar Milano har jag både positiva och negativa känslor. Om jag skulle åka tillbaka till Italien ett halvår till skulle jag nog välja en annan stad. Milano är ju en storstad och sådana kan bli ganska opersonliga - man springer inte så ofta på folk man känner när man går på stan. Detta tillskillnad mot Perugia, där man sprang på folk man kände *varje* gång man rörde sig utanför hemmet. Det är på både gott och ont, och inte minst en smaksak. Kommer man från en större stad (Stockholm i mitt fall), är man van vid röra sig obemärkt, men på något sätt känner jag att det går emot själva utbytesmentaliteten. Så nästa gång blir det någonting mitt emellan. Men hur som helst, jag har haft det jättebra och är faktiskt väldigt nöjd. Så om du nu sitter där hemma och funderar över om du ska åka iväg, sluta fundera och gör det bara!